

VII.

Til den høje Regering og Rigsdag!

I Anledning af det af Hs. Excellence Landbrugsministeren den 15. December 1905 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Kystfredning tillade undertegnede Stenfiskere i Danmark os i Ærbødighed at fremsætte følgende Bemærkninger med Anmodning om velvillig Imødekommen overfor vore berettigede Ønsker og Krav.

Vi kunne ganske tiltræde de i Folketinget faldne Udtalelser om, at de nugældende Lovbestemmelser om Kystfredning ere meget mangelfulde, og vi kunne efter de af os indhentede Erfaringer tilføje, at selve de gældende Lovbestemmelser ere og længe have været anvendte vilkaarligt. Ligesaa naturligt, rimeligt og nødvendigt det er at træffe hensigtsmæssige Bestemmelser til Fredning og Sikring af udsatte Kyststrækninger, lige saa urimeligt er det, at saadanne Strækninger, der aldeles ikke ere udsatte for at beskadiges, hvor der i Mands Minde ingen Skade er lidt, ja hvor Søen endog skyller ny Kyststrækninger op — efter eller trods de gældende Love kunne opnaa Beskyttelse og derved lægge alvorlige Hindringer i Vejen for Udøvelsen af vort Erhverv.

Efter de ved Lovforslagets Fremsættelse og 1ste Behandling fremkomne Udtalelser have vi Grund til at gaa ud fra, at Lovgivningsmagten har Øjet aabent for denne Side af Sagen, men da Forslaget ikke indeholder Regler i saa Henseende, mene vi det nødvendigt, til Betyggelse af vort Erhverv, at anmode om, at Bestemmelser i denne Retning maa blive optagne i Forslaget, forinden det ophøjes til Lov.

Da det vistnok maa indrømmes, at ingen bedre end Stenfiskere, der Aar efter Aar arbejde ved Landets Kyster og ofte kende disse ud og ind gennem mange Aar, kunne tale med om, hvor Fredning er nødvendig eller hensigtsmæssig, og hvor den er ganske blottet for al Nytte, samt da vi gerne se vore Interesser varetagne af Mænd af vor egen Stand, kunne vi ønske Forslagets § 2, 1ste Stykke, 3die Punktum ændret, saa at det kommer til at lyde saaledes:

„Kommissionen bestaar af en af Landbrugsministeriet udnævnt Formand, et af Amtsraadet i eller udenfor dets Midte valgt Medlem og en af disse valgt Mand, der skal drive eller have drevet Stenfiskeri som Erhverv, og ved Valget af dette Medlem skal der saa vidt muligt tages Hensyn til de fra Stenfiskere i Amtsraads-kredsen fremkomne Ønsker; kunne de to Medlemmer ikke enes om Valget af en Stenfisker, vælger Landbrugsministeriet denne.“

Da det dernæst er utvivlsomt, at Kyststrækninger, der ikke ere udsatte, hvor Fredning ikke har eksisteret, og hvor Kysten dog ingen Skade har lidt af Havet, absolut ikke egne sig til at afspærres med Fredningsforanstaltninger, kunde vi ønske en Tilføjning herom som Regel og Rettesnor for Kystkommissionen. En saadan Tilføjelse kunde let indsættes i § 3 efter 2det Stykkes 1ste Punktum: „For saa vidt en Kyststrækning ikke tidligere har været fredet, vil der ikke være videre at foretage for Kommissionen, for saa vidt den kan skønne, at Kysten ingen Skade har taget.“

Af Hensyn til, at mange Stenfiskere ofte gaa i almindelig Fragtfart med Stenfiskerfartøjer, og da en tydelig og nøjagtig Mærkning af Fartøjet meget vel kan finde Sted, uden at den i § 9 i Slutningen paabudte vidtløftige Mærkning finder Sted, samt da en løs Navneplade, selv om den fastgøres ved Hager, meget let kan slaas væk af